

Az „állati” VETÉLKEDŐ Seregszemle krónikája

A szegediek minden bizonnyal nemcsak megszokták már, de meg is kedvelték az egyetemisták időnkénti, az egész várost felforgató megmozdulásait. Ennek bizonyítéka az orvostanhallgatók TOR-TA-TURÁ-ján az évfolyamokat kocogással támogatók serege, vagy a JATE-VESE számtalan szegedi résztvevője.

A József Attila Tudományegyetem Vetélkedő Seregszemléjére két hónapig tartottak az

ciderbire, mások TRAFFIPAX fotóért szaladtak a rendőrségre. Ez a feladvány kissé beugrató volt, ugyanis az a csapat kapta érte a legmagasabb pontszámot, amelyik ilyen fényképet nem tudott felmutatni. Egyedül a bölcsészek nem szereztek TRAFFIPAX-ot: legjobb akaratauk ellenére sem sikerült közlekedési kihágást elkövetniük az előző két hétben. A jutalom természetesen nem maradt el: ebben a

állni: ugyanis a bohókás feladatok sorában a székszónokok produkciói következtek. Annak a karnak jutott a legtöbb pont ebben a műsoraszámban, amelyik a legtöbb járókelőt vette rá arra, hogy a Dugonics téren elhelyezett székekre állva intézzen szót az álméltakodókhoz — versben vagy prózában. Ezalatt a játékvezetők ismertették az ELO-VESE eredményeit. Az elkészített néprajzi tanulmányokat a Somogyi-könyvtár szakemberei értékelték. Három szempont alapján állapították meg a végső sorrendet, mely szerint mind formájában, mind tartalmában a Természettudományi Kar lelkes szociográfusai végezték a legszínvonalasabb felmérést.

Közben a háromtagú zsűrinek és hozzátartozóiknak igen jó dolguk volt. A zsűrinek azért, mert a hallgatók a versenyfeladatnak megfelelően házikolbász-különlegességekkel és három liter borral kedveskedtek nekik. (Az ételek, italok elfogyasztásáról tudósították meg is bizonyosodott: este már csupán a maradványokat leltek meg.) A hozzátartozóknak pedig azért, mert ezáltal nem kellett vacsoráról gondoskodniuk.

natukat. Az egyébként erős torjú jószágok ugyan szép számban összejöttek, ám „kötődésláslásról” kötődésláslásnál többre nem voltak hajlandóak. Volt olyan kakas is, amelyikhez a gazdája „használati” utasítást mellélt: politúrozott asztalra kell állítani, akkor biztos kukorékol! (Más kérdés, hogy politúrozott asztal sehol sem akadt...) Hasonlóképpen sikertelen, megoldhatatlan feladatként könyvelhettük el a 30 filléres gyufásdobozok előke-ritését. Viszont az is kétségtelen, hogy a legkönnyebb produkció a cipőfűzőkből összekötött zsinag elkészítése volt — lévén mindhárom főhadiszállás kollégiumban. Hivatalosan mért és ellenőrzött adatok szerint ez a TTK-soknak 303 méterre sikerült. Az idő azonban nem állt meg, újabb és újabb ötletek hangzottak el.

Ki gondolta volna, hogy a kollégiumok ezerszer elátkozott aprócska lakóinak, a csótányoknak a segítségére is szükség lesz egyszer. A feladvány tudniillik úgy szült, hogy minden csapat minél több ilyen izeltlábút szedjen össze. A rendezők persze elfeledkeztek arról, hogy a TTK-sok

tőhöz támasztott vékony pallón le s fel tipegni, hasonlóképpen viselkedett a központi épület lépcsőjén, s nem találta fel magát az előcsarnokban sem. Nem csoda, hogy ebben a versenyaszámban nem a bölcsészeké lett a győzelem.

Ezt követően a vetélkedők a rézfűvösöket állították nehéz feladat elé: olyan zenedarabot kellett előadniuk, ami a legjobban elüt a rézfűvös muzsikától. Ez a jogászok által szerződött „bandának” sikerült leginkább. Ugyancsak nagy közönség-sikert aratott a görkorsolyások fellépése. Ők gumiabroncsokkal teletűzdelt pályán Trabantot tologatva versenyeztek. Hála a játékosok ügyességének és a nézők féltő gondoskodásának, mindenki megúsza kéz- és lábtörés nélkül.

Az utolsó versenyszámban a három kar egy-egy oktatója mérkőzött. Asztal tetején állva spárgával csipőjükre erősített golyóstollal kellett az említett testrészt lágy mozgásával a mögöttük elhelyezett sörösüvegbe csúsztatni. Oktatóinkat dicséri, hogy röpke 30 másodperc alatt

Készül a TTK-sok 303 méter hosszú cipőfűzője.

előkészületek. A három kar hallgatói Dorozsman, Tápén és Szőregén végeztek néprajzi jellegű kutatómunkát, feltérképezték a három körzet lakóinak szokásait, jegyzeteket készítettek a helybeli érdekességekről. Az összegyűjtött anyagot a karok egy-egy mutatós tanulmánykötetbe rendezték. Ilyen előzmények után gyülekeztek a fiatalok április 23-án, szombaton délután, három helyszínen, a Móra és a Herman kollégiumban, valamint a József Attila Diákotthonban, hogy részesei, szereplői legyenek a szellemes, némely részében kicsit komolytalan, de a leglustábbakat is megmozgató, játékra csábító színes kavalkádnak.

A seregszemle agytrószlje, Kormos Tibor és a két játékvezető (dr. Simoncsics János, Hajdú Attila) bonyolult kábelhálózatot át irányította a vetélkedést, a „magas” zsűri (dr. Kemenes Béla, dr. Pollák György, dr. Bernáth Árpád) pedig ezáltal a JATE pinceklubjában székelve értékelte a versenyzők talpraesettségét, ügyességét. S hogy szó ne érje a ház elejét — a karok minden főhadiszállásra elküldték teljhatalommal felruházott megfigyelőiket a játék tisztessége érdekében. Mindezek után kezdetét vehette az egyetemisták egész délutánt betöltő „össznépi ájtatossága”.

Teherbe esett fiúk

Igazán nem a szervezőkön múlt, hogy a program „csupán” félórás késéssel indult. A klubban elhelyezett központi erősítő körül izgatottan csettölő botlónak — s legyünk önkritikusak: köztük volt lapunk egyik tudósítója is — néhány pillanat alatt sikerült tönkretenni a berendezést. Végre három óra előtt tíz perccel megszólalt a mélyről jövő égi hang: s mindjárt az elsőnek látszó feladat mosolyt csalt az ajkakra. Ugyanis arról kellett volna orvosi igazolást szerezni, hogy a kar valamelyik „férjhallgatója terhes”? Az erősebb nem legbüszkébb képviselői már rohantak is, így nem tudhatták, hogy az agytrószjt időközben hermaphroditává varázsolta át őket. Ebben a versenyszámban a diadal a bölcsész fiúké volt — de senki ne vonjon le belőle téves következtetéseket! S máris a második, a legnagyobb feladat került sorra: a vetélkedő csapatoknál lovat, vagy tehenet kellett keríteniük. A TTK-soknál forradalmi hangulatban fogtak hozzá a négylábúak elővezetéséhez. Egy kisebb tömeg gyűrűjében fogták ki a lovakat az utcán haladó első szekér előtt.

Közlekedj okosan!

A folytatásban amíg a lányok mindhárom helyszínen izomlazító ruganyozásokat végezve készültek az Aradi Vértanúk téren lebonyolított nagy-nagy fo-

fordulóban maximális pontszámot értek el. Persze, a dolog szépséghibája, hogy a BTK egyik nagyon is lelkes hallgatója félreértve a feladatot, hamarjában lefényképezette gépkocsiját. A rendőrség viszont nem ismerve tréfát ezer forintra taksálta túlbuzgóságát.

Amíg egyesek a nagyobb feladatok megoldásán fáradoztak, addig a szellemi öttusacsapatok a központból érkező kérdéseket válaszolták meg. Szerepelt azok között irodalmi, történelmi, néprajzi, természettudományi feladvány. Úgy tűnik, hogy hallgatóink inkább a tréfás, olykor bizarr játékokra készültek fel, a kis kérdések helyes megoldására már nem mindig futotta erejükből... Az események peregett tovább. Igen nagy közönség-sikere volt a lányok focimeccsinek az Aradi Vértanúk téren, ahol hatalmas ovális alakú embergyűrű buzdította a lányokat. A nézők összetételéből egykönnyen megállapítható, hogy nem a labdát volt a főszerep. A legnehezebb feladata Fabian Tibor játékvezetőnek volt, akinek igen csak nagy határozottságra volt szüksége, hogy kordában tartsa a harcias amazonokat. A „lábbal rúgd a labdát, ne kezeld!” mozgalomból végül is a joghallgató lányok kerültek ki győztesen.

Tűz-oltó oktatók

Pontban fél hatkor valamilyen főhadiszálláson kitérő ováció fogadta a tűzoltó-uniformisba bújtatott professzorokat, docenseket, adjunktusokat. Tűzoltással felérő sikert arattak a legkülönfélébb egyenruhákban. A bölcsészkar oktatói közül csak kettőt sikerült megszólaltatni, a többi vagy ügyesen álcázta magát, vagy ki sem látszott a hatalmas sisakok alól. Dr. Czúth Bélához, az Okortörténeti Tanszék adjunktusához fordultunk először:

— Hogyan érzi magát az új ruhájában?

— Meg kell, hogy mondjam, ebben a szerelésben semmi kedvem tűzbe jönni — válaszolta.

Majd dr. Szántó Imrét, a Középkori Magyar Történeti Tanszék professzorát kérdeztük:

— Miként hurcolták el a lakásáról ezen a békés szombati délutánon?

— Éppen a Hévíz történetéhez céduláztattam, amikor bevonítottak a hallgatók. Először meglepődtem a kérésükön, de amikor meghallottam, hogy a bölcsészkar presztízse múlik rajta, rögtön vállalkoztam a beöltözésre. De előbb a fiamat Varga Ilona tanárnőért küldtem, hogy ő se maradjon ki belőle...

Székszónokok

Ha a békés szegedi polgár eddig még kimaradt volna a játékból, akkor most alkalma nyílt beszállni, pontosabban székre

Kopasz hallgató-hölgy?

A szervezők fantáziájának kiapadhatatlanságát bizonyította az újabb, sokakat megrökönyítő feladvány: nullás géppel kopaszra nyírt hallgatókra, illetve oktatókra várakozott a zsűri a klubban. Hosszú ideig az volt a látszat, hogy ebbe senkit se sikerül bevonnai. Végül a jogászok közül egy hallgatóhölgy áldozta fel magát. Látni kellett volna azokat a szánakozó pillantásokat, amelyek a kislányt illették! Persze, akkor még kevesen tudták, hogy a gyönyörű festmény-nyel díszített tar női fej csupán a színházi kölcsönzökből vetelezett egyszerű maszok. Minden esetre a jogi kar ötletéért megérdemelte a pontokat. (Az egyik játékvezető csodálkozott a feladatot népszerűtlenségén, mint mondta, ő elsőként nyíratna volna le a haját a pontokért. — Nem tudom...)

Természetesen Vetélkedő Seregszemle nem lehet szépségkirálynő-választás nélkül! A JTK-sok és TTK-sok férfiai hamarjában megtalálták a helyszínen levő legformásabb lábú, csipőjű és keblű lányokat, aki méltóképpen képviselhette társait. A bölcsészek főhadiszállásán ez már nehezebben ment, oktató és hallgató férfiak körében egyaránt nagy volt a tanácstalanság. Végül is a helyzetet egy bátor hölgy mentette meg azzal, hogy önként vállalkozott a szépségkirálynői trón elfoglalására. Ezzel azonban még nem ért véget a legszebb kisasszonyok kálváriája: a legújabb divat szerint, alakmutató bikiniben, s az alsó

A zsűri, de különösen a főrendező a helyzet magaslatán.

között szakértők is vannak: a szemfülebb biológusok azonnal vállalkoztak arra, hogy a szomszédos kutatóintézet csótányenyészetét részben áttelepítik a Herman kollégium folyosóira. Szerencsére a fenyegető csótányhadjáratot mindhárom fél és a zsűri is megúsza.

Teve-terelés

Rendhagyó módon ért véget a JATE hallgatóinak Vetélkedő Seregszemléje. A fáradtság munkával beszerzett lovakat és bikákat tevővé válogatva hozták a három kar diákjai a központi épület elé. Az így kiállított tevéket burnuszos vezetők, no,

teljesítették nagy tapsvihár közepette a feladatot.

Hatalmas ováció fogadta a zsűri elnökét, dr. Kemenes Bélát, aki kihirdette a végső eredményt. E szerint az első helyen — immár harmadik alkalommal a JATE-VESE-k történetében — a Természettudományi Kar lelkes gárdája végzett, elnyerve a formalinos üvegbe zárt vesét, a második hely a bölcsészeknek jutott — jutalmuk egy kórházi kacsába öntött sör volt. A jogászok a harmadik helyre szorultak, s vitrinjükbe egy „igazi” vesekövet vihettek.

Végszóként

Aki még bírta szuflával, este a JATE-klubban mulathatott. (Megjegyzendő: sajnos, a discora kiadott belépőkéből éppen azok nem részesülhettek — szép számmal voltak ilyenek — akik valóban lelkes, mozgékony résztvevői voltak a seregszemlének. Ez a szépséghiba kissé elrontotta a hangulatot...)

A klubban alkalmunk nyílt, hogy néhány szót váltsunk a tréfamesterekkel. Bevallásuk szerint feladataik sorába olyan szituációkba kívánták hozni a hallgatókat, amelyeket hétköznap észrevesznek ugyan, de nem mernek, vagy nem akarnak azokba bekapcsolódni. Nos, úgy érezzük, ez az elképzelés valóra vált, de tegyük hozzá: lehet még újszerűbb, hasznosabb feladványokat is kitalálni...

Minden esetre feltétlenül dicséret illeti a szervezőket és a résztvevőket egyaránt. Különösen a technikusokat, az erősítésnél segédkező postás KISZ-alap-szervezet tagjait és az AFEZ KISZ-fiataljait, csakúgy mint a helyszíni műsorvezetőket: Szűcs Ilonát, Péni Erikát és Sebők Jolánt, valamint Komáromi Zoltánt, a vetélkedő mindenesét.

Úgy hisszük, mindezzel együtt nem okozott csalódást ez a szép diákhagyomány. Tehát: kíváncsian várjuk a folytatást!

Akik pedig mindezt az utókor-nak feljegyezték:

**FEKETE KLÁRA
JÁMBOR ERNŐ
SZALAY ZOLTÁN**

„Lestrelő” oktatók a tűzoltószertárnak kinevezett Zsigulinál.

rész fölébe húzott fekete klottnadrágban kellett bájaikat a zsűri előtt felvonalatniuk. (Még percei lehettek a zsűrinek!) A pontozás viszont nem a szépség alapján, hanem a klottnadrág méretei szerint történt...

Csótányvadászat

S hogy a másik nem képviselő se szomorkodjanak, arról gondoskodtak az „ájtatosság” tréfamesterei. Mindegyik karnak gyűjtenie kellett néhány kaktust, melyeknek mikrofonba kellett volna elukorékolniuk bá-